Finanţiştii

Războiul corporaţiilor: Hollywood vs Silicon Valley

Statele Unite ale Americii au uitat saptamana trecuta de Occupy Wall Street sau de Tea Party Movement. O noua miscare populara a fost declansata de doua abrevieri de care putina lume auzise pana miercuri, S.O.P.A. si P.I.P.A., bulversand viata americanilor, de la scolarii care nu si-au mai putut face temele pana la realizatorii TV care n-au mai reusit sa se documenteze cu ajutorul Google. Ca reactie la cele doua abrevieri, nu mai putin de 17.000 de site-uri, printre care Wikipedia, Google sau Internet Archive, au decis sa intre pentru o zi in greva, marcand ziua de doliu printr-un ecran negru.

Infamele abrevieri S.O.P.A. si P.I.P.A. reprezinta doua proiecte de lege, unul al Camerei Reprezentantilor, celalalt al Senatului, cu titluri cum nu se poate mai legitime: Stop Online Piracy Act si Protect Intellectual Property Act. In pofida denumirilor diferite, ele sunt in cea mai mare parte identice si sunt rezultatul lobby-ului desfasurat de vechia industrie de divertisment din Statele Unite.

Industria filmului, cea muzicala si cea a mass-mediei clasice sunt principalii sustinatori ai celor doua proiecte. Hollywood-ul, Sony, Virgin sau News Corp se numara printre corporatiile care in ultimii patru ani au alocat resurse importante si l-au angajat pe fostul senator republican Christopher J. Dodd drept lobby-ist, in vederea redactarii acestui act normativ.

Intr-o singura zi insa, alianta vechilor corporatii a fost, cel putin la nivel mediatic, invinsa de confederatia noilor corporatii din Silicon Valey, Google, Facebook, Wikipedia, Reddit sau Mozilla, sustinuta de noile vehicule informatice, precum WordPress, care a intrat la randul sau in greva. Daca prima alianta s-a bazat pe o logica a confiscarii reglementatorilor, prin relatiile sale cu principalele institutii care se ocupa cu legiferarea si licentierea, noua confederatie a marsat pe mana clientilor sai. Potrivit Google, in ziua blackout-ului, 4,5 milioane de persoane au semnat o petitie anti-SOPA.

Cu toate acestea, sustinatorii proiectelor de lege, precum autorul P.I.PA, republicanul Lamar Smith, acuza noile corporatii de dezinformare si de faptul ca isi bazeaza campania “mai degraba pe teama decat pe fapte”. Interesant este ca in urma cu cinci ani, cand se dezbatea

asa-numitul proiect al “neutralitatii net-ului”, republicanii conservatori precum Lamar Smith le solicitau colegilor congressmeni “sa respinga reglementarea de catre guvern a Internetului”. In 2006, chiar Lamar Smith califica proiectul neutralitatii drept “visul oricarui reglementator, insa cosmarul oricarui antreprenor”.

Folclorul miliardelor si locurilor de munca distruse

Hollywoodul, industria muzicii si cea media isi bazeaza campania de convingere a opiniei publice pe argumente prafuite, precum pierderile financiare si locurile de munca desfiintate ca urmare a piratarii. Potrivit acestora, care citeaza un discutabil raport FBI din 2002, din cauza pirateriei se pierd anual 250 de miliarde de dolari si 750.000 de locuri de munca.

Julian Sanchez, cercetator la Cato Institute, considera aceste cifre nefundamentate si le clasifica drept pur folclor transmis din gura in gura. Potrivit calculelor sale, pierderile financiare reale ale economiei americane de pe urma pirateriei sunt de doar 89 de milioane de dolari, in timp ce costurile bugetare cu aplicarea S.O.P.A. sau P.I.P.A. ar fi de 47 de milioane de dolari. Asta fara a lua in calcul distrugerea unor business-uri care valoreaza miliarde de dolari, precum retelele de socializare.

Sanchez citeaza un studiu al lui Felix Oberholzer-Gee de la Harvard Business School, a carui concluzie pare surprinzatoare la prima vedere: “Cifrele arata ca numarul de noi creatii demonstreaza ca share-uirea contentului nu ii descurajeaza pe autori si publisheri”. Datele publicate de Nielsen SoundScan arata ca numarul noilor albume lansate era de 35.516 in 2000, a atins un varf de 106.000 in 2008 si, in pofida recesiunii din ultimii ani, se afla in prezent la 75.000. Si in industria filmului situatia este similara: de la o medie de 558 de noi filme produse in medie in deceniul trecut s-a ajuns la una de 578 in ultimii cinci ani.

In plus, observa Oberholzer-Gee, industria muzicala a inregistrat o crestere fabuloasa a

incasarilor din concerte, care eclipseaza scaderea incasarilor din vanzarile de discuri. Explicatia ar fi ca, prin descoperirea de noi artisti, descoperire care nu ar fi avut loc in absenta continutului piratat (peste 90% din cei care pirateaza recunosc ca n-ar fi platit pentru acel continut daca nu l-ar fi putut procura gratis), consumatorii muta venitul alocat muzicii in interiorul aceluiasi sector, in plata biletelor la concerte. Cu alte cuvinte, in urma piratarii, bugetul muzical al consumatorilor nu numai ca nu se micsoreaza, ci poate chiar creste. Iar cei care beneficiaza nu sunt comerciantii de muzica, ci direct artistii.{jcomments on}

Fragment dintr-un articol mai amplu aparut in numarul din aceasta saptamana al revistei Finantistii